

NOG EENS "HET POORTJE VAN HOURAH"

Met snuffelen in oude dag- en weekbladen kan men nog veel bijleren. Bij het ontstaan van ons tijdschrift - en dat is nu al meer dan 12 jaar geleden, - hadden we een zeer uitgebreide polemiek over de Garre van Konné.

Deze keer hebben we het (nog eens) over het Poortje van Hourrah. Er werd en wordt nog verkeerdelijk beweerd dat dit poortje gelegen was nabij de hoek van Jozef II straat en de H. Serruyslaan. Volgens de mededeling van confrater N. Hostyn (cfr. De Plate 1980 pp. 207 en 208) en gestaafd door teksten uit l'Echo d'Ostende en Le Carillon van het einde van vorige eeuw en het begin van de 20 ste eeuw, lag dit poortje aan de Aartshertoginnestraat.

Waar precies heb ik nog niet kunnen achterhalen : op de plaats waar nu het Klein College ligt, of er tegenover waar de achterzijde de brouwerij van Ostyn uitkwam ? Wie zal het zeggen ? Ik vermoed dat het aan deze laatste zijde was en daar vlak tegenover - waar nu het Klein College is - de ingang lag van het Hotel St. Georges, vroeger lokaal van de Association libérale, die ook een uitgang had in de Jozef II straat (nr. 23) thans ook Klein College en voorheen "Ons Huis" lokaal van de katholieke middenstand. Het is een veronderstelling van mij, gedeeltelijk gesteund op wat ik hieronder vertaal uit "LE CARILLON" van 8 september 1899.

Steller van het artikel klaagt - naar hij verklaart voor de zoveelste maal - over de schade die dagelijks wordt toegebracht aan de geburen door de "vulgaires personnages" die daar gelogeed zijn.

Vorige dinsdag ging het er zeer erg aan toe : de weinige voorbijgangers die zich langs die kant waagden vormden het mikpunt van de kwajongens die zich vermaakten met het grofste vuil dat ze op straat konden vinden naar hen te gooien. (nota van steller : en in die tijd was de automobiel een zeldzaamheid, terwijl het wemelde van paarden en karren waarvan de eerste regelmatig iets lieten vallen tot groot vermaak van mussen en kwajongens) De volgende dag - aldus Le Carillon - waren de huizen uit de omtrek met deze vuilnis bedekt en moesten de werklieden de ganse voormiddag doende zijn om de gevels op te kuisen, tot groot genoegen van de belhamels. De ingang van het Hotel St. Georges - vandaar ons vermoeden dat deze in de Aartshertoginnestraat gelegen was - leek een riool, volgens Le Carillon : de deugnieten hadden er niets beters op gevonden dan die plaats te gebruiken om er hun voorraad vuilnis aan te leggen. Het is, aldus Le Carillon, een zeer gevaarlijke plaats geworden en het wordt hoog tijd dat hier een grote zuivering gedaan wordt wil men geen bronnen van epidemiën scheppen : sedert het begin van de droge periode, werd er zelfs geen borstel gebruikt op die plaats. De walgelijke reuk die uit dit hol komt pakt je op de keel, zodat zelfs de bewoners van dit slop er niet meer tegen kunnen en dag en nacht vóór de ingang blijven hangen al zingen en gerucht makend zodat de geburen niet meer kunnen slapen. Dit mag niet blijven duren, vooral nu de Aartshertoginnestraat meer en meer belangrijk wordt (nota van de vertaler : zou deze bewering wellicht niet te wijten zijn aan het feit dat het Hotel St. Georges, lokaal van de Association Libérale waarvan Le Carillon felle voorstaander was, in die straat gelegen was???) De enige oplossing volgens het Carillon is de afbraak van het slop "het Poortje van Hourah".